

Motion till riksdagen 2017/18:3730

av **Kristina Yngwe m.fl. (C, M, KD, L)**

Klimat och hållbar tillväxt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att klimatpolitiken ska bygga på långsiktiga spelregler som inte driver jobb eller utsläpp ur Sverige och EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen nationellt och inom EU ska verka för långsiktiga och teknikneutrala styrmedel som premierar förnybara drivmedel med hög klimatnytta och som ökar omställningstakten från fossilt till förnybart i transportsektorn och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla råvaror som kan användas för produktion av biodrivmedel ska kunna omfattas av nationella styrmedel och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för en revidering av EU:s riktlinjer för stöd till miljöskydd, energi och drivmedel och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringens föreslagna styrmedel för biodrivmedel bör minska utsläppen från transportsektorn på ett kostnads- och klimateffektivt sätt samtidigt som de inte hindrar eller exkluderar import från tredjeland och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör presentera en juridisk definition av begreppet bilpool och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att klimatåtgärder bör grundas i principen om att förorenaren betalar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör vara ett föregångsland i klimatpolitiken, vilket förutsätter att nationella krav inte bidrar till koldioxidläckage, och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen internationellt, exempelvis inom IMO, bör vara pådrivande för ett globalt prissättningssystem för klimatutsläpp från sjöfart och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör driva på för att EU ska öka takten när det gäller att begränsa användningen av eller fasa ut bevisat farliga ämnen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder inom kemikaliepolitiken för att uppnå miljö kvalitetsmålet Giftfri miljö och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige fortsatt bör vara en pådrivande kraft i havsmiljöarbetet regionalt och internationellt för att motverka och förebygga övergödning, giftiga utsläpp och nedskräpning och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att förbättra förutsättningarna för regional samverkan i Östersjöområdet för att påskynda arbetet med att skapa en god havsmiljö och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör genomföra en översyn av Sveriges genomförande av vattendirektivet och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att kostnaderna för det marina skräpet fördelas mer rättvist inom EU i enlighet med principen om att förorenaren betalar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillståndprocesserna för småskalig vattenkraft bör anpassas och förenklas på ett ändamålsenligt sätt utan att det medför generellt sänkta miljökrav och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra insamling och återvinning av avfall genom att förbättra hushållens möjligheter att lämna in material till återvinning, återanvändning och insamling, inte minst textilier, kläder och elektronik, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fler områden bör utredas för möjligt införande av producentansvar och tillkännager detta för regeringen.

Klimatpolitik för en hållbar tillväxt

Sverige ska vara ett föregångsland där bättre miljö och minskade utsläpp går hand i hand med ekonomisk tillväxt. Alliansregeringens klimat- och energiöverenskommelse lade en grund för långsiktighet i klimatpolitiken. Genom att förena ekonomisk tillväxt med minskade utsläpp visade Sverige vägen mot en framtid utan nettoutsläpp av växthusgaser. Alliansregeringens politik gav resultat, både vad gäller minskade klimatutsläpp och en stabil energipolitik. Under perioden 2006–2014 då Alliansen var i regeringsställning minskade de samlade växthusgasutsläppen med 19 procent (12,5 miljoner ton koldioxidekvivalenter). Detta är dubbelt så mycket som utsläppen minskade under den föregående åttaårsperioden 1998–2006 då de sjönk med 8 procent, eller totalt 6,2 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Den förnybara energin ökade och utgör nu mer än hälften av den totala energiförbrukningen. Trenden med minskade

utsläpp har nu tyvärr brutits och SCB:s statistik visar att under 2016 ökade istället utsläppen.

Klimatförändringarna utgör ett av vår tids största hot. Det är ett globalt problem som kräver internationella såväl som nationella lösningar. Även på den internationella arenan var Sverige under alliansregeringen en nyckelspelare. Det var under svenskt ordförandeskap som EU-länderna år 2009 enades om det långsiktiga klimatmålet att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 procent till 2050. Alliansregeringen förstärkte kraftigt den internationella klimatfinansieringen och drev på bildandet av den gröna klimatfonden under FN:s klimattoppmöte 2009. Vi initierade även ett mycket lyckat globalt arbete mot kortlivade klimatgaser och luftföroreningar. Alliansregeringen tog vidare initiativ till rapporten *The New Climate Economy*, som bland annat citerades flitigt under FN-mötet COP 20 i Lima och gav ny energi till klimatkussionerna. Rapporten visar att tillväxt kan nås i kombination med att vi tacklar klimatförändringarna och minskar utsläppen av växthusgaser.

I december 2015, på COP 21, enades 195 länder om ett historiskt klimatavtal för att hålla den globala temperaturökningen klart under två grader och göra ansträngningar för att hålla den globala medeltemperaturökningen under 1,5 grader. Alliansen lade den långsiktiga grunden för den klimatpolitik vi har idag med målet om noll nettoutsläpp senast år 2050. Detta mål har nu skärpts i och med Miljömålsberedningens förslag som riksdagen beslutade om när det förstärkta klimatpolitiska ramverket antogs i juni 2017, så att målet om nettonollutsläpp istället nu är satt till 2045.

För att kunna uppnå dessa mål krävs verkningfulla styrmedel som gör det dyrare att släppa ut växthusgaser. En viktig grundsten i vår miljöpolitik är principen om att förorenaren betalar. Principen finns uttryckt på global nivå i Riodeklarationen om hållbar utveckling och är även grundläggande i EU:s miljöpolitik. Genom att göra det dyrare att släppa ut växthusgaser eller på andra sätt förorena miljön skapas signaler till konsumenter när produkter och tjänster som belastar miljön blir dyrare. Samtidigt skapas incitament för företagen att utveckla mindre miljöbelastande varor och tjänster.

Vid utformning av styrmedel är det viktigt att säkerställa att de når avsedda resultat. Effekterna måste vara väl utredda så att styrmedlen på ett effektivt sätt minskar utsläppen. Samtidigt som skarpa och verkningfulla styrmedel införs för att minska de territoriella utsläppen är det också viktigt att säkerställa att den svenska konkurrenskraften bibehålls så att inte företag får krav och kostnader som leder till att verksamheter flyttas utomlands och att utsläppen istället ökar i andra länder. Ur miljöperspektiv är en sådan utveckling ofta särskilt olycklig, då svenska industrier och företag ofta har kommit längre i sitt klimat- och miljöarbete än företag i många andra länder. Svensk klimatpolitik ska bygga på långsiktiga spelregler som inte driver jobb eller utsläpp ut ur Sverige eller EU. På så vis kan Sverige vara ett föregångsland inom klimatpolitiken och visa att en ambitiös klimatpolitik och bibehållen konkurrenskraft kan gå hand i hand.

En hållbar transportsektor

För att uppnå målen i Parisavtalet och i det förstärkta klimatpolitiska ramverket kommer en offensiv satsning på nya tekniker krävas. Betydande investeringar i teknikutveckling och infrastruktur kommer bli nödvändiga liksom en omställning till förnybara energikällor. Transportsektorn bidrar med den största nationella påverkan på klimatet och innebär både en belastning på miljön och en säkerhetspolitisk risk.

Inom EU bör regeringen verka för långsiktiga och teknikneutrala styrmedel som premierar biodrivmedel med hög klimatnytta och verka för att öka omställningstakten från fossilt till förnybart i transportsektorn. EU:s riktlinjer för stöd till miljöskydd och energi beslutades under 2014 och innebär en ändrad syn på biodrivmedel från livsmedelsbaserade grödor. De nya riktlinjerna innebär att medlemsländerna från 2020 inte längre får ge livsmedelsbaserade biodrivmedel olika former av stöd, till exempel i form av undantag från energi- och koldioxidskatter. Detta är olyckligt eftersom det inte behöver finnas en konflikt mellan matproduktion och biodrivmedel. Globalt sett finns en överproduktion av livsmedel, men maten är ojämnt fördelad. I många länder slängs även en stor del av maten som produceras; beroende på produkt varierar svinet mellan 10 och 50 procent i livsmedelskedjan. I EU finns omkring 30 miljoner hektar åkermark som är övergiven eller ligger i träda. All mark är inte högproduktiv, men mycket av åkermarken är odlingsbar. De nya riktlinjerna innebär även att endast äldre anläggningar för livsmedelsbaserade drivmedel ges driftsstöd under perioden fram till 2020. Detta slår hårt mot svensk bioindustri.

I slutet av 2015 fick Sverige det positiva beskedet från EU om fortsatt svensk skattebefrielse på biogas till och med år 2020 och skattebefrielse eller skattelättnad av andra hållbara biodrivmedel till och med år 2018. I och med detta ges hållbara biodrivmedel viss befrielse från energiskatt och hel befrielse från koldioxidskatt. I en tid där transportsektorn utgör en av de största klimatutmaningarna i såväl Sverige som hela EU finns det fler anledningar än någonsin att premiera fossilfria alternativ. Därför är det viktigt att styrmedel inte exkluderar särskilda råvaror för produktion av biodrivmedel. Regeringen bör inom EU verka för en revidering av dessa riktlinjer, så att även fortsättningsvis olika typer av grödor, inklusive livsmedelsbaserade, kan användas som biodrivmedel och på så sätt bidra till den gröna omställningen av transportsektorn.

Det krävs långsiktiga och effektiva styrmedel för att uppnå ökad andel förnybara drivmedel med hög klimatprestanda och eldrift samt effektivare transporter. Att fortsatt främja teknikutveckling och skapa goda och långsiktiga spelregler för användandet av förnybara drivmedel med stor klimatnytta inom detta område är avgörande för vår möjlighet att nå ett hållbart transportsystem. Styrmedlen ska leda till utveckling av tekniker där utsläppen såväl som fossilberoendet minskar, utan att enskilda tekniker premieras. Styrmedlen ska inte heller innebära hinder för handel och hindra import från tredjeland.

För att bryta beroendet av fossila bränslen och minska klimatutsläppen krävs även andra lösningar, som tekniker för mer energieffektiva fordon och fordon med nollutsläpp, men också nya lösningar såsom bilpooler och smarta digitala mobilitets- och delningstjänster. Ett viktigt steg för att minska utsläppen och samtidigt öka mobiliteten är bilpooler. Konceptet växer och allt fler nyttjar denna tjänst. Idag finns det dock ingen juridisk definition av begreppet bilpool. Frågan har behandlats i SOU 2017:22 "Från värdekedja till värdecykel – så får Sverige en mer cirkulär ekonomi" men en fastslagen definition saknas alltjämt. Det leder till att kommuner inte kan skapa särskilda parkeringsytor för bilpoolsbilar. Därför bör regeringen skyndsamt presentera en sådan juridisk definition av bilpool för att öka tillgängligheten för bilpoolsbilar.

Internationell sjöfart och internationellt flyg innebär särskilda utmaningar i omställningen till ett samhälle med minskad klimatpåverkan på grund av deras internationella karaktär. Utsläppen från sjöfarten omfattas i dag inte av några internationella åtaganden. Då utsläppsminskningar och en omställning till hållbara tekniker och drivmedel måste ske inom alla sektorer är det angeläget att internationella överenskommelser för att

säkerställa utsläppsminskningar även inom sjöfarten kommer på plats. Sverige måste internationellt, exempelvis inom International Maritime Organisation (IMO), verka pådrivande för att få till stånd ett globalt prissättningssystem för klimatutsläpp från sjöfart.

Vatten och havsmiljö

Tillgång till rent vatten och livskraftiga marina ekosystem är en mycket angelägen framtidsfråga. Ett långsiktigt och målmedvetet arbete behöver bedrivas för att säkerställa en god havsmiljö, vilket kräver en stark och sammanhållen havs- och vattenpolitik. En stor del av arbetet inom detta område sker i samarbete med länder inom EU och i Östersjöregionen.

Alliansen gjorde havsmiljö till en av sina prioriterade frågor på miljöområdet. Miljösituationen i våra hav är kritisk och kräver långtgående insatser och stort engagemang för att minska utsläpp och miljöpåverkan. Östersjön är ett av världens mest känsliga hav med stora miljöproblem. Övergödning, bottendöd, överfiske och höga halter av miljögifter rubbar havets ekosystem. Det krävs kraftfulla åtgärder för att komma tillrätta med detta. Utsläppen av näringsämnen i Östersjön har minskat stadigt sedan 1980-talet men koncentrationen av ämnena är fortfarande hög. Alliansen anser därför att vi behöver verka med krafttag för att minska den interna belastningen i Östersjön och för att även andra länder ska göra insatser för att minska näringsläckage från exempelvis jordbruk och avlopp. Här krävs inte bara insatser från Sverige, utan även regional samverkan. Samarbetet mellan Östersjöländerna har kommit en bra bit på väg, men många svårigheter finns fortfarande som hindrar målsättningen att minska övergödningen och uppnå en god havsmiljö. Regeringen bör därför verka för att förbättra förutsättningarna för regional samverkan i Östersjöområdet för att påskynda arbetet med att skapa en god havsmiljö.

Sverige bör fortsätta vara en pådrivande kraft i havsmiljöarbetet, på både regional och internationell nivå för att förebygga övergödning och giftiga utsläpp, liksom i arbetet mot nedskräpning. Marint skräp är ett stort och växande problem världen över. Varje år hamnar omkring tio miljoner ton skräp i haven. Av den totala mängden nedskräpande föremål i haven utgörs den största delen av plast. Medan en stor mängd skräp som når haven har sitt ursprung från aktiviteter i närområdet på land, så flyter även en stor del av skräpet i land från andra länder, sjöfart, fiske eller installationer till havs. Här finns även stora regionala skillnader. På den svenska västkusten beräknas årligen 4 000–8 000 kubikmeter skräp flyta i land. Samtidigt uppskattas att omkring 70 procent av allt marint skräp finns på havsbotten. Sjöfåglar och vattenlevande djur drabbas av skräpet och en stor andel av dessa djur uppskattas idag ha plast i magen, vilket kan leda till svält eller förgiftning. Arbetet med att minska förekomsten av marint skräp, i synnerhet plast, måste fortsätta. Avfallshanteringen längs kusterna måste förbättras för att minska mängden skräp som når kustområdena. Men insatser krävs också mot de stora mängder skräp som flyter i land. För en liten kommun eller ett litet land kan det innebära stora kostnader att ta hand om skräpet.

På EU-nivå har flera initiativ tagits för att förbättra avfallshanteringen och minska mängden skräp som når kusterna. Men mer insatser krävs mot det skräp som redan hamnat i havet. Det marina skräpet är en internationell fråga som kräver internationella satsningar. Skräpet härrör från olika länder men kostnaderna drabbar länder olika då länder har olika lång kust och geografiska förutsättningar. Alliansen vill att de EU-

gemensamma satsningarna mot skräpet i EU:s hav ska öka, och att kostnaden för det marina skräpet ska fördelas mer rättvist, i enlighet med principen om att förorenaren betalar.

En viktig del i arbetet med att säkerställa en god vattenkvalitet och vattenmiljö är implementeringen av EU:s ramdirektiv för vatten. Vattendirektivet omfattar såväl yt- som grundvatten och ålägger medlemsstaterna att fastställa status, mål och miljökvalitetsnormer, samt upprätta förvaltningsplaner och åtgärdsprogram för att nå god vattenstatus. Det svenska åtgärdsprogrammet för vattendirektivet är ambitiöst och behöver också vara det. Samtidigt finns brister i åtgärdsprogrammet. Kritik har även riktats från flera organisationer om att Sveriges implementering av direktivet förväntas bli mycket kostsam. Riksdagen har i tidigare tillkännagivande (2015/16: MJU14) beslutat att de mest kostnadseffektiva åtgärderna för att uppnå vattendirektivets mål bör prioriteras samt att åtgärderna för vattendirektivet bör förenas med arbetstillfällena i hela landet, med ett konkurrenskraftigt jordbruk och med andra miljömål samt om att samhällsekonomiska kostnader förknippade med åtgärdsprogrammet för vattendirektivet bör analyseras. För att säkerställa att dessa beslut efterlevs bör regeringen göra en översyn av Sveriges implementering av vattendirektivet.

Vattenkraften har stor betydelse för elproduktionen i Sverige och även småskalig och decentraliserad vattenkraft har en roll. Omfattande tillståndsprövningar kan dock skapa onödiga hinder för den småskaliga vattenkraften. Fokus måste ligga på att få fram rimliga och ändamålsenliga tillståndsprocesser i miljöbalkens ram, som leder till att tillgängliga resurser läggs på relevanta miljöåtgärder vid olika typer av vattenverksamheter istället för på orimligt omfattande och kostbara tillståndsprocesser. Det är därför angeläget att regelverk och prövningsprocesser, inte minst för den småskaliga vattenkraften, förenklas utan att det medför generellt sänkta miljökrav. Det ska finnas en rättssäker process med en likvärdig tillämpning i hela landet, där kostnaderna för den enskilde inte blir orimligt betungande. Miljökrav motsvarande orörda vattendrag kan inte ställas på verksamheter som funnits på platsen i många generationer. Samtidigt är det viktigt att även vattenkraften omfattas av en modern tillståndsprocess och att åtgärder för att förbättra vattenmiljö, biologisk mångfald och fiskbestånd görs. Kostnaden för sådana åtgärder ska vägas mot uppnådd miljönytta och vara rimlig för den enskilde.

Avfall och kretslopp

Omställning till en cirkulär ekonomi är en förutsättning för att minska utsläppen av växthusgaser och för att nå klimatmålen. Ökad insamling och återvinning av avfall leder till att miljöfarliga ämnen kan tas om hand, att kretsloppen avgiftas och till mer effektivt utnyttjande av energi och material då material i högre utsträckning kan återanvändas.

Vi behöver därför bli bättre på att ta till vara avfall och öka möjligheterna till återvinning. Det ska vara enkelt för både hushåll och företag att bidra till detta. Framförallt är textilier, kläder och elektronik områden där insamling och återvinning borde bli bättre och det måste bli lättare för hushållen att lämna in till återanvändning och materialåtervinning. Under Alliansens regeringstid fattades beslut om ett sammanhållet paket för hållbara kretslopp i syfte att skapa långsiktiga förutsägbara spelregler för alla inblandade aktörer. Paketet med förslag syftade även till att främja utveckling av ny teknik och innovationer samt möjliggöra en effektiv tillsyn och tydliggöra ansvarsfördelningen. Alliansregeringen beslutade också att ansvaret för insamling av förpack-

ningsavfall och returpapper fortsättningsvis skulle ligga på producenterna men med kraftigt skärpta krav på producenterna. Därtill höjde alliansregeringen målen för insamling och återvinning av förpackningar, returpapper och elektronik och skärpte kraven för att hushållen ska ha tillgång till enkla och tydliga insamlingssystem. Dessa beslut var viktiga steg i att öka resurseffektiviteten, att förebygga avfall och på bästa sätt materialåtervinna avfall. Syftet med förändringarna var att åstadkomma en skärpning av systemet och samtidigt nyttja redan gjorda investeringar för att på ett kostnadseffektivt sätt nå de uppsatta målen och kraven. Alliansen är mån om att detta välarbetade kostnadseffektiva system ligger kvar.

Ett utökat producentansvar för fler produktgrupper såsom textilier kan vara en väg framåt för att stärka den cirkulära ekonomin och möjliggöra högre resursutnyttjande. Alliansen anser därför att det bör utredas vilka ytterligare produktgrupper som kan omfattas av utökat producentansvar för insamling och materialåtervinning.

Giftfri miljö

Ett Sverige fritt från gifter är en av Alliansens prioriterade frågor i miljöpolitiken. Alla ska kunna vara trygga med att de varor vi köper och som finns i vår vardag inte är skadliga för vare sig hälsa eller miljö. Särskilt viktigt är att de produkter som barn omger sig med ska vara fria från bevisat farliga ämnen. Den svenska kemikaliepolitiken har länge haft miljö kvalitetsmålet Giftfri miljö som utgångspunkt och detta mål har också varit en viktig utgångspunkt i de ställningstaganden som Sverige gjort inom EU och internationellt. I utvärdering av miljömålen beskriven i bland annat Naturvårdsverkets rapport 6749 har det konstaterats att miljömålet Giftfri miljö dessvärre inte kommer kunna nås till 2020 och att utvecklingen med att fasa ut farliga ämnen går för långsamt. Det är därför viktigt att arbetet intensifieras. Arbetet med att nå målet Giftfri miljö måste ske på flera nivåer – nationellt, inom EU och internationellt. Alliansen presenterade i proposition 2013/14:39 ”På väg mot en giftfri vardag – plattform för kemikaliepolitiken” en tydlig politisk ram för kemikaliearbetet, med förslag på vilken strategi och vilka insatser som krävs på vägen mot en giftfri vardag. Denna har senare följts upp med skrivelsen 2015/16:169 ”Giftfri vardag”. För att fullfölja arbetet med ett Sverige fritt från gifter är det viktigt att åtgärderna i propositionen implementeras.

Eftersom regler om kemikalier är harmoniserade inom EU måste arbetet inom EU vara prioriterat. I Sverige finns en lång tradition av att verka för att fasa ut ämnen med negativ hälso- och miljöpåverkan och Sverige har varit drivande i flera EU-beslut på kemikalieområdet. EU:s regelverk om kemikalier har förnyats och utvecklats kraftigt, med bland annat CLP-förordningen samt Reach-förordningen. Ett fortsatt arbete inom EU med att utveckla kemikaliereglerna är avgörande för att vi ska kunna uppnå målet Giftfri miljö. EU måste öka takten när det gäller att begränsa användningen av eller fasa ut bevisat farliga ämnen. Sverige bör fortsatt ha en aktiv roll och vara pådrivande i det EU-gemensamma arbetet med att förbjuda eller begränsa användningen av bevisat farliga ämnen. Riksdagen har tidigare fattat beslut om att regeringen bör verka för att underlätta möjligheten att i EU:s regelverk Reach klassificera ämnen i grupp och att regeringen bör verka för att inom EU:s regelverk Reach förenkla förbud mot grupper av ämnen med liknande egenskaper och det är viktigt att säkerställa att detta genomförs.

Utöver skärpning av reglerna krävs också ökade satsningar på att säkerställa att reglerna efterlevs, inom Sverige såväl som i andra EU-länder. Dessutom behöver det bli

lättare att få information om vilka ämnen som finns i olika varor. Här är arbetet på internationell nivå av stor vikt.

Även om EU-reglerna är centrala i kemikaliepolitiken så kan mycket även göras på nationell nivå. Såväl nationellt som inom EU och internationellt måste fler åtgärder vidtas för att uppnå målet Giftfri miljö. Ekonomiska styrmedel som skapar incitament för miljöförbättringar på kemikalieområdet kan vara bra verktyg för att minska förekomsten av eller risken för exponering och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen. Vår gemensamma ambition är hög – vi konsumenter ska vara trygga med att de produkter vi köper till våra barn, maten vi äter och kläderna vi har på oss inte är skadliga för oss eller vår miljö.

Kristina Yngwe (C)

Jonas Jacobsson Gjörtler (M)

Lars-Axel Nordell (KD)

Lars Tysklind (L)